

AZ ARANYPOLGÁR

Kik emberöltőkön át őrzik a tüzet,
Mely otthonuk melegébe vezet,
Helyet kínálva a családnak, rokonságnak,
Szomszédnak, barátoknak, embertársnak.

Az otthon melege vonzóvá válik,
Annak is, aki ennél többre vágynak.
A kalandok bizonytalanságában,
Nem találják helyüket a világban.

A fény, a ragyogás, legtöbbször csalóka,
Pompásan cicomázott üres paróka,
Mely megszedíti a vándor lelkét,
S teremt előre nem látott kelepécét.

Sokan beleesnek ilyen csapdádba,
Későn jönnek rá az igazságra,
Hogy nem minden arany, ami fénylik,
Az ősök intelmeit idézik.

Az Aranypolgárok hűséges kitartása,
A településük fejlődésének forrása.
Rájuk mindig számítani lehet,
Nem hajszojják a könnyű életet.

Valójában nincs is könnyű élet,
Csak nagyon kevesen szerencsések.
Az emberek zömének küzdeni kell,
És senkinek sincs garantálva a siker.

Aki aranypolgárrá vált,
Már igen nagy utat bejárt.
Sok munkás évet hagyott maga mögött,
Élete állandóságot tükrözött.

2013 december. 20

A Krónikás

